

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 1063/06
25.05.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Slobodana Dražića, predsednika veća, Vlaste Jovanović, Jelene Borovac, mr.Ljubice Jeremić i Biljane Dragojević, članova veća, u parnici tužioca AA, koga zastupa punomoćnik AB advokat, protiv tuženog BB, koga zastupa AV, advokat, radi svojine i po protivtužbi tuženog BB radi utvrđenja, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Užicu Gž.br.268/06 od 20.2.2006. godine, u sednici održanoj 25.5.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Užicu Gž.br.268/06 od 20.2.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Bajinoj Bašti P.br.323/05 od 4.11.2005. godine, stavom prvim izreke odbijen je tužbeni zahtev tužioca kojim je tražio da se prema tuženom utvrdi da je tužilac po osnovu sticanja u braku sa sada pok. PP biv. iz __, suvlasnik sa suvlasničkim udelom od 70,59% na vikend kući izgrađenoj na kat. parc. br. aa KO GG, ukupne površine 56 m², koja se sastoji od 1 garaže, 1 podruma u prizemlju, 1 kuhinje sa nišom, 1 sobe, 1 kupatila, 1 predsoblja i 1 terase, na spratu kuće i na zemljištu ispod vikend kuće i zemljištu koje služi za redovnu upotrebu vikend kuće, te da tuženi trpi da se tužilac kod RGZ Službe za katastar nepokretnosti u VV upiše kao suvlasnik napred označene nepokretnosti. Stavom drugim izreke utvrđeno je da je tuženi vlasnik vikend kuće bliže opisane u stavu prvom izreke presude, i kat. parcele br. aa KO GG pov. 0.03,98 ha, na kojoj je izgrađena vikend kuća, što je tužilac dužan priznati tuženom. Stavom trećim izreke obavezan je tužilac da tuženom naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 109.400,00 dinara, u roku od 15 dana pod pretnjom izvršenja.

Presudom Okružnog suda u Užicu Gž.br.268/06 od 20.2.2006. godine, odbijena je kao neosnovana žalba tužioca i potvrđena je presuda Opštinskog suda u Bajinoj Bašti P.br.323/05 od 4.11.2005. godine.

Protiv pravosnažne presude Okružnog suda u Užicu u zakonskom roku izjavio je reviziju tužilac zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 399. ZPP, Vrhovni sud je našao da revizija tužioca nije osnovana.

U provedenom postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti, a razlozi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

U postupku pred opštinskim sudom utvrđeno je, što među strankama nije ni sporno, da su tužilac AA i sada pok. PP, sestra tuženog BB, 1.9.1961. godine, zaključili brak, ali je isti po sporazumnom predlogu bračnih drugova razveden pravosnažnom presudom Okružnog suda u Beogradu P.br.2246/83 od 7.6.1983. godine. U toku trajanja bračne zajednice na kat. par. br. aa KO GG, ukupne površine 56 m², vlasništvo oca sada pok. PP, tužilac AA i PP izgradili su spornu vikend kuću ukupne pov. 56 m², koja se sastoji od 1 garaže i 1 podruma u prizemlju, 1 kuhinje sa nišom, 1 sobe, 1 kupatila, 1 predsoblja i 1 terase na spratu kuće.

Utvrđeno je, što se revizijom ne može pobijati, da su nakon razvoda braka tužilac AA i sad. pok. PP 1987. godine, sporazumno izvršili deobu zajedničke imovine. Naime, sada pok. PP je u pismenoj izjavi bez datuma ponudila tužiocu sporazum da tužiocu pripadne nakon razvoda braka kuća koju je tužilac pravio sa svojim ocem i putničko vozilo, a njoj sporna vikend kuća koja je izgrađena na placu njenih roditelja. Ovu ponudu sada pok. PP tužilac je prihvatio u pisanoj izjavi od 25.3.1977. godine u kojoj je naveo da ne polaže nikakva materijalna a ni druga prava na vikend kući podignutoj na imanju sada pok. PP1 (oca pok. PP). Zato je pravilan zaključak nižestepenih sudova da je između tužioca i sada pok. PP zaključen sporazum o deobi imovine koju su stekli u braku i da je prema istoj sporna vikend kuća pripala sada pok. PP, te da ista ne predstavlja njihovu zajedničku imovinu.

Polazeći od ovako utvrđenog činjeničnog stanja, prema kome su se tužilac AA i sada pok. PP pismenim ugovorom sporazumeli o deobi bračne tekovine tako što je sporna vikendica pripala njoj u vlasništvo pravilno je primenjeno materijalno pravo kada je odbijen tužbeni zahtev tužioca za utvrđenje suvlasništva na spornoj vikendici po osnovu bračne tekovine i usvojen protiv tužbeni zahtev tuženog BB koji je oglašen ostavinskim rešenjem za zakonskog naslednika sada pok. PP da je vlasnik iste.

Naime, sporna vikendica stečena je za vreme trajanja bračne zajednice tužioca AA i sada pok. PP, i ona je

predstavljala njihovu zajedničku imovinu u smislu odredbe člana 321. Zakona o braku i porodičnim odnosima do 25.3.1987. godine kada su oni sporazumno izvršili deobu zajedničke imovine tako što je ista pripala u svojinu sada pok. PP pa je stoga tuženi BB po osnovu nasleđa, kao zakonski naslednik sada pok. PP stekao pravo svojine na istoj. Zato navodi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

Revizijom tužilac u suštini pobija utvrđeno činjenično stanje koje se prema izričitoj odredbi člana 398. stav 2. ZPP, revizijom ne može izjaviti.

Sa ovih razloga, Vrhovni sud je primenom člana 405. stav 1. ZPP, odlučio kao u izreci presude.

Predsednik veća-sudija,

Slobodan Dražić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

mz